

Kulturdepartementet

YTTRANDE

PER POST OCH E-MAIL

Remissvar Rapporten Fler filminspelningar till Sverige

1. Om Film&TV-Producenterna

Film&TV-Producenterna är en branschorganisation för produktionsbolag i Sverige som producerar långfilm, dramaserier, dokumentärfilm, tv-program och reklamfilm. Organisationen har för närvarande 115 medlemsbolag med en sammanlagd omsättning på 5 miljarder kr och representerar merparten av svensk film- och tv-produktion.

Film&TV-Producenterna önskar lämna synpunkter på Tillväxtverkets rapport "Fler filminspelningar till Sverige"

2. Sammanfattning

Film&TV-Producenterna tillstyrker och välkomnar Tillväxtverkets förslag att staten bör införa ett produktionsincitament i form av en produktionsrabatt på minst 25 %. Vi delar Tillväxtverkets bedömning att åtgärden är mycket angelägen och brådskande.

Tillväxtverkets förslag överensstämmer i huvudsak med förslagen i den plattform som har tagits fram av den svenska film- och TV-industrin och liknar modellen för produktionsincitament som infördes i Finland 2017. Film&TV-Producenterna anser att det finska systemet är väl utformat och att Sverige bör införa ett liknande system.

Film&TV-Producenterna vill understryka att de eftersträvar samhällsekonomiska effekterna av en produktionsrabatt endast kan uppnås om den tillkommer både internationell och svensk produktion.

Film&TV-Producenternas synpunkter lämnas i det följande och koncentreras till kapitel 8 (sid 84 ff) "Vårt förslag och våra bedömningar".

3. Synpunkter på förslaget

Angående 8.2.1 Bedömning: Ett statligt produktionsincitament i Sverige vore lämpligt för näringslivet och regionerna (s 84f)

Film&TV-Producenterna delar Tillväxtverkets analys att det finns en snedvriden konkurrens på grund av att andra länder erbjuder billigare lösningar genom produktionsincitament. Vi delar även slutsatsen att införande av produktionsincitament skulle göra Sverige konkurrenskraftigt.

Vi instämmer vidare i att ett produktionsincitament skulle bidra till att underlätta och stimulera finansieringen av svensk film- och TV-produktion, stärka företagen, öka omsättningen, bidra till att personal anlitas i Sverige, samt stärka kompetensen i branschen och i övriga kulturella och kreativa näringar. Andra viktiga effekter vore, som Tillväxtverket konstaterar, att den regionala tillväxten gynnas, omsättningen i turism- och besöksnäringen ökar och den övergripande Sverige bilden stärks.

Angående 8.2.2 Bedömning: Hellre produktionsrabatt än skattekredit eller skatteavdrag (s 85)

Film&TV-Producenterna delar Tillväxtverkets uppfattning att produktionsrabatt är den enklaste och mest transparanta lösningen.

Angående 8.2.3 Bedömning: Produktionsrabatten bör vara lika stor som i konkurrerande länder (s 86)

Film&TV-Producenterna delar Tillväxtverkets slutsats att en svensk produktionsrabatt bör ligga på minst 25 procent.

Angående 8.2.4 Bedömning: Produktionsrabatten ska vara enkel och transparent för företagen (s 86 f)

Film- och TV-producenterna anser liksom Tillväxtverket att produktionsrabatten bör vara enkel och transparent och bör omfatta aktiviteter i hela den del av produktionskedjan som produktionsbolagen driver, från utveckling och produktion till efterproduktion.

Vi instämmer i att produktionsrabatten bör betalas ut i intervall, allt eftersom produktionsbolaget betalat och bokfört stödberättigade kostnader.

Vi instämmer i att produktionsincitament bör omfatta de kategorier av film- och TV-produktion som Tillväxtverket föreslår, nämligen

- både svensk produktion och inkommande produktion
- all inspelning av drama, thriller, dokumentär, komedi eller motsvarande kulturell genre men inte reklamfilm
- både film- och teveproduktion, det vill säga systemet ska inte villkora vilket visningsfönster som det färdiga resultatet planeras för

Vi instämmer dock inte i Tillväxtverkets bedömning att "svensk public service, till exempel SVT", inte inkluderas i begreppet TV (se sid 10). SVT är en mycket viktig samproducent av svenska dramaserier och bör inkluderas i begreppet TV. Annars exkluderas många svenska dramaserier med följden att effekten uteblir, dvs produktionerna kommer även fortsättningsvis spelas in utomlands. Det är i detta sammanhang angeläget att påminna om att en produktionsrabatt tillkommer *produktionen*, inte samproducenterna.

Angående 8.3.1.1 Produktionsrabatten behöver villkor som bidrar till önskade samhällsekonomiska effekter (s 89f)

Film&TV-Producenterna delar Tillväxtverkets bedömning att produktionsrabatten behöver villkor som bidrar till önskade samhällsekonomiska effekter men vill korrigera Tillväxtverket på ett par viktiga punkter.

Angående Tillväxtverkets bedömning att produktionsrabatten bör gynna stora produktioner framför små (s 89)

Vi instämmer i att produktionsrabatten behöver gynna stora produktioner framför små och tillstyrker Tillväxtverkets förslag om en minimibudget för respektive film- eller TV-produktion på 3 250 000 kronor för dokumentärer, samt 25 miljoner kronor för övriga genrer.

Vi önskar dock korrigera *varför* produktionsincitament runtom i världen har ställt upp krav på minimibudget. Skälet för detta är inte att internationella produktioner ska gynnas framför inhemska produktioner. Skälet är att det endast är de större produktionerna som flyttar. En produktionsrabatt påverkar alltså inte valet av inspelningsplats för mindre produktioner på samma sätt som den gör för större produktioner. Den samhällsekonomiska effekten av en produktionsrabatt blir därmed inte densamma för mindre produktioner som för större produktioner. Det är alltså ett missförstånd att krav på minimibudget syftar till att gynna internationella produktioner framför inhemska.

Vi vill för säkerhets skull understryka att många av de förväntade samhällsekonomiska effekterna av en produktionsrabatt förutsätter att rabatten kommer svenska produktioner till del, dvs att svenska produktioner flyttar hem sin inspelning. Film- och TV-producenterna uppskattar att 10-15 svenska produktioner varje år förlägger sin inspelning utomlands. Dessa produktioner bygger på berättelser som har skrivits för att utspela sig i ett Ystad, i ett Stockholm eller på någon annan plats i Sverige. Om en produktionsrabatt fullt ut ska kunna bidra till Sverige-bilden och ha en positiv påverkan på svensk turist- och besöksnäring, så behöver dessa produktioner komma hem. Samma sak gäller de förväntade effekterna på film- och TV-industrin och den kreativa sektorn. För att en produktionsrabatt ska kunna stimulera och underlätta finansieringen av svensk film- och TV-produktion eller stärka företagen och öka omsättningen i alla kulturella och kreativa näringar (och öka skatteintäkterna i Sverige) så krävs att systemet för produktionsrabatt utformas på ett sätt så att rabatten kommer svenska produktioner till del. Omvänt, om systemet för produktionsrabatt utformas på ett sätt så att det i praktiken endast är internationella produktioner som kan komma i åtnjutande av rabatten, så skulle svensk filmproduktion riskera att trängas undan, vilket skulle ha mycket negativa konsekvenser för svensk film och den svenska film- och TV-industrin. För att de samhällsekonomiska effekterna av en produktionsrabatt ska uppnås krävs således att systemet utformas så att den tillkommer både internationell och svensk produktion.

Film&TV-Producenterna tillstyrker att kravet på minimibudget kan kombineras med krav på antal inspelningsdagar. Vi anser att krav skulle kunna ställas på minst tio inspelningsdagar för att kunna ta del av produktionsrabatten.

Angående krav på samarbetsavtal (s 89)

Film- och TV-producenterna tillstyrker Tillväxtverkets krav att internationella produktionsbolag, för att få tillgång till produktionsrabatten, behöver visa samarbetsavtal om att produktionen genomförs med ett svenskt produktionsbolag. Detta är ett vanligt krav för de länder som har produktionsincitament.

Film- och TV-producenterna avstyrker kravet på att svenska och internationella produktionsbolag ska visa samarbetsavtal om att delar av produktionen genomförs med svenska efterproduktionsbolag. Detta skulle särskilja ett svenskt system för produktionsrabatter från utländska och skulle knappast gynna det. Vi anser inte heller att krav på svensk efterproduktion är nödvändigt för att uppnå de samhällsekonomiska vinster som en produktionsrabatt ger.

Angående Tillväxtverkets förslag att staten bör avsätta 300 miljoner kronor per år – utan maxbelopp per produktion (s 90)

Film- och TV-producenterna tillstyrker Tillväxtverkets förslag att staten bör avsätta 300 miljoner kronor per år.

För att garantera att den budgeterade produktionsrabatten sprids på flera projekt, i flera delar i landet och utspritt över hela året, vilket skulle maximera de samhällsekonomiska vinsterna med en produktionsrabatt, anser vi att regeringen även bör överväga att införa ett tak per produktion som innebär att varje produktion kan erhålla som mest 25 miljoner kronor.¹

För att undvika en anstormning av ansökningar i början av varje år eller att pengarna tar slut redan under första halvåret, kan även övervägas att göra hälften av de avsatta medlen (150 mnkr) tillgängliga först efter den 1 juli varje år.

Angående 8.3.2.2 En myndighet inom näringspolitiken skulle kunna administrera en produktionsrabatt

Film&TV-Producenterna tillstyrker att en näringspolitisk myndighet bör administrera produktionsrabatten. Vi anser att Tillväxtverket med sin förkunskap om produktionsrabatter och sin breda kompetens inom de kreativa näringarna vore en lämplig myndighet för detta ändamål.

Stockholm den 14 maj 2018

Eva Hamilton
Ordförande

¹ En produktionsrabatt på 25 miljoner kronor motsvarar en spendering på 100 miljoner kronor, vilket är en väl tilltagen nivå och inte skulle riskera att påverka produktionsrabattens effekt negativt.